

РЕШЕНИЕ

№ 7306

гр. София, 21.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. Г.А
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20211110157342 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от В. В. В. срещу „Г.Д.“ ООД, с която са предявено осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. с чл.82 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 52 ЗЗД за заплащане на сумата от 473,90 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – заплатени медицински интервенции и консумативи за лечение, вследствие на неизпълнение на неформален договор за услуга от 15.09.2021г. за ветеринарномедицинско лечение на котка и 2 000 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди – негативни психически емоции вследствие на настъпилата смърт на котката, ведно със законната лихва върху сумите считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане.

Ищецът твърди, че между страните не е сключван формален договор, а че се касае за договор за услуга, какъвто бил този за извършване на ветеринарни манипулации. Развива съображения в насока, че в случая следва да намерят приложение правилата на договора за изработка. Излага, че като първоначална дата на неформалния договор следва да се счита дата на първоначалния преглед на животното – 15.09.2021 г. с предмет на договора - извършване на ветеринарни манипулации. Твърди се, че на 15.09.2021 г. ищцата е завела домашния си любимец, котката Руми, на преглед при ответника. След преглед и консултация с ветеринарите в клиниката □ казали, че котката има тумор на млечните жлези и същите следва да се оперират, като била насрочена дата за операцията за 21.09.2021 г. Преди операцията били направени кръвни изследвания, които били предоставени на ищцата след втората интервенция, когато върнали починалото животно. С оглед изложеното сочи, че не отговаря на истината, посоченото в проток за проведено лечение, че „препоръчани са кръвни изследвания и рентгенография, но стопаните нямат възможност“. Ищцата твърди, че е обсъдено с лекарите да се извърши рентгенография определен период след извършване на операцията и възстановяване на животното. Соци се, че също не отговаря на истината твърдението на ответника, в протокол от 21.09.2021 г., че стопаните не са пожелали хистологично изследване. Твърди, че преди операцията са □ предоставили да подпише декларация, като било обяснено, че с нея я информират от рисковете на упойката и факта, че животното може да не понесе същата и да не се събуди от операцията. След извършената

операция на 21.09.2021 г. и събуждане на котето след упойката, от ветеринарната клиника се обадили на ищцата да отиде да си прибере животното. Казали, че операцията е минала добре и че на котето му трябва по-дълъг период за възстановяване. Било обяснено, че е необходимо да се води котето всекидневно на превръзка и поставяне на медикаменти. След операцията животното се е хранило добре, движило се, ходило до тоалетна и си възвърнало ежедневните рутини. При едно от посещенията за превръзка на 25.09.2021 г., ветеринарите констатирали, че има отворени места от разреза на извършената операция и обяснили на ищцата, че се налага повторно зашиване на операцията. Бил определен нов час за зашиване на извършената вече операция за 27.09.2021 г., като бил даден и медикамент на ищцата, с който да маже тъканта на животното с оглед по-бързото зарастване. На посочената дата ищцата завела котката за повторно зашиване, като ѝ било обяснено, че съвсем леко ще упоят животното, за да зашият отворените участъци. Твърди, че този ден не е подписвала декларация за съгласие и информираност относно рисковете от упойката. Твърди, че не ѝ е разяснено какво значи и представлява това леко упояване, нито била предупредена, че има риск животното да не издържи манипулацията. Към 16:00 ч., на същия ден от клиниката се обадили на ищцата и казали, че котето □ е починало. Ищцата счита, че към домашния ѝ любимец е извършено неправилно лечение и че е допусната ветеринарномедицинска грешка. Твърди, че се е съмнявала, че са направени пълни изследвания на котката под упойка на 27.09.2021 г., като по този начин не било установено обективното състояние на животното. Счита, че лекарите биха могли да се усъмнят за сърдечен проблем и да не подлагат животното повторно на упойка в такъв кратък период. Твърди, че с нея не е обсъден вариант за залепване с медицинско лепило на отворените участъци от операцията, за който метод ищцата разбрала от друг ветеринарен лекар, с когото се консултирала след смъртта на котето. Счита, че ветеринарните лекари са действали прибързано при повторното упояване. Аргументира подробно, че ветеринарите не са ѝ обяснили евентуалните последици от повторното упояване. Навежда подробни доводи в насока, че повторното упояване представлява неоправдан риск, предизвикал преждевременна смърт на котката. Счита, че ветеринарите от ответното дружество са нарушили разпоредбите на чл. 39, ал.2, т.12 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и Кодекса за добра ветеринарномедицинска практика и професионална етика на Българския ветеринарен съюз. След смъртта на котката, ищцата била силно разтърсена от загубата на любимеца си, изживяла огромен стрес, страдания, депресия, отчуждаване от околния свят, невъзможност да изпълнява нормалните си задължения и навици. Ищца определя загубата на домашния си любимец, като едно от най-стресиращите преживявания в живота си. Претендира обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 473,90 лева, представляващи сбора от заплатените суми за ветеринарни услуги, както и за неимуществени вреди. При тези твърдения моли да съда да уважи предявените искове.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва, че на 15.09.2021 г. ищцата е довела котката в клиниката. Сочи, че по сведения на стопанката, котката била на 10г. с оплаквания от тумори на млечните жлези и отделяне на секрет с неприятна миризма. След извършен преглед се установили тумори на млечните жлези с големината на синя слива и обширен флукуиращ оток. Ищцата обяснила, че тези тумори са от доста време, но вече станали големи. Котката не била кастрирана, поради което за подтискане на разгонването през всички години давала таблетки Ноновулин. Още при първичния преглед било разяснено тежкото състояние на котката и възможността за злокачествен характер на образуванията. В деня на операция на 21.09.2021 г. на ищцата подробно били разяснени всички аспекти на лечението, сложността, необходимостта от използване на упойка, тежкото състояние. Ищцата била подписала декларация за предоперативно информирано съгласие за извършване на операцията и последващото лечение, като била отказала извършването на рентгеново и хистологично изследване. Твърди се, че на пациента е назначено адекватно лечение, а на стопанката били дадени конкретни

инструкции да се пази раната и да се ограничат движенията на животното. Явното неспазване на препоръките за домашно лечение, довели до отваряне на раната и необходимост от повторно зашиване. Повторната интервенция се явявала последващо лечение, като не било възможно нейното отлагане във времето. Сочи, че използването на упойка е абсолютно задължително по силата на чл.149, ал.2 ЗВМД. За рисковете от използването на упойка, стопанката била уведомена в началото на лечението и преди самата манипулация. След повторното зашиване, котката излязла от упойката, събудила се, и била с нормални жизнени показатели. Едва 30 мин. след това, получила сърдечен и дихателен арест, като въпреки проведените реанимационни процедури, настъпила смъртта. При предаване на трупа било препоръчано извършването на аутопсия, но ищцата отказала. Оспорва се наличието на причинна връзка между смъртта и проведеното лечение и интервенция. Сочи се, че продължителното третиране с хормонални лекарства и ненавременното лечение на образуванията се в резултат на това третиране тумори, както и несъобразяването с даваните по време на лечението инструкции и предписания за режима на животното при домашното лечение, са допринесли за смъртта. Аргументира, че с това поведение, ищцата е нарушила чл.150, ал.1, т.2, б. „е“ ЗВМД. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно и с обявления за окончателен проект за доклад съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: че на 15.09.2021 г. ищцата е завела котката си при ответника на преглед; че на 21.09.2021 г. е извършена операция; че на 27.09.2021 г. е извършена вторична интервенция, след която котката е починала. Следователно наличието на неформално правоотношение по договор за ветеринарномедицинска услуга между страните с предмет оперативното лечение на котката Руми, с възложител – ищцата и изпълнител – ответното дружество, не е спорно по делото и се установява от представените от страните медицински документи.

От приетия клиничен протокол от 15.09.2021г. се установява, че на посочената дата е доведена по спешност женска котка на 10 години със следните клинични симптоми“ наличие на тумори на млечни жлези с флукуиращ оток, по сведения на стопанката са давани хормонални таблетки за подтискане на еструса многократно – таблетки Ноновулин. Котката има туморите от известно време, но сега размерът им е станал много голя, котката ги ближе и видимо е болезнено за нея. Лекуващият лекар е отказал да извърши операцията поради тежкото здравословно състояние на пациента, възрастта и големината на туморите. Общото състояние на пациента е стабилно за възрастта ВТТ 38,3, пулс и дишане в норма. По лявата редица на млечните комплекси има образувания с големината на синя слива и разнесен по цялата област флукуиращ оток. Дадена е препоръка за извършване на мастектомия и кастрация, след направа на кръвни изследвания. Поставена е предпазна яка за ограничаване ближенето на туморите, рефригеранс локално. Стопанката е запозната с тежкото състояние на котката и възможността за злокачествен характер на образуванията.

Видно от приетия клиничен протокол и приетия оперативен протокол от 21.09.2021г., на тази дата е извършено отстраняване на лявата редица млечни комплекси с образувания, най-голямото от които е било в краниалната част с големината на синя слива. Около тях имало разливащ се, флукуиращ оток. Част от образуванията били пълни с течност. Отстранени са били яйчници и матка с кисти и гноеподобна течност в матката. Не били изпратени за хистологичен анализ поради липса на финансова възможност на стопаните. Обяснено е било, че най-вероятно се касае за карцином на млечната жлеза. Извършени са кръвни изследвания. Назначена е терапия. Дадени са инструкции за прием на два венозни

антибиотика през следващите дни и да се пази оперативната рана, понеже има голям дефект заради обширния флукуиращ оток.

От клиничните протоколи от 22.09.2021г. и 23.09.2021г. се установява, че при извършените контролни прегледи котката се е чувствала добре, била много активна, хранила се с апетит, редовно ходила по голяма и малка нужда. Установено е стабилно състояние, направен е тоалет на раната и е изписана на антобиотично лечение. Дадени са инструкции да се пазят оперативните шевове и да се ограничат движенията на котката.

От клиничния протокол от 25.09.2021г. се установява, че на посочената дата котката е доведена за контрола след операция, тъй като оперативният разрез се е отворил в краниалната част на ниво кожа. Котката трябва да носи предпазна яка, но явно е силно подвижна въщи и шевове падат от напрежението. Стопанката споделя, че Руми много скача. Извършен е тоалет на оперативната рана. Непролизин в спринцовка с абокат за вторично зарастване на раната. Записана е за ревизия на кожата.

От клиничния протокол и оперативния протокол от 27.09.2021г. е видно, че на тази дата котката е доведена за ревизия на кожния разрез. Записано е, че стопанката няма възможност да поеме разхода за кръвни изследвания и затова се правят за сметка на клиниката преди поставянето на седация. Пациентката е сезирана и е поставен локално лидокаин. Заменят се изцяло шевове на кожата. Мускулните шевове от операцията са на място и нямат нужда от ревизия. 30 минути след като котката се събужда от операцията, получава сърдечен арест. Незабавно е реанимирана, но бизнените показателни не се възстановяват. Поставена е диагноза „летален изход“.

Приети са фискални бонове за платени суми за ветеринарни услуги, лекарства и консумативи на обща стойност 473,90 лева.

Приобщени са и снимки на животното за целите на съдебно-ветеринарномедицинската експертиза.

Приети са и показанията на свидетелите Й.ка П. /съседка на ищцата/ и Й. В. /син на ищцата/ относно поведението на котката след първоначалната операция, както и относно претърпените от ищцата неимуществени вреди. Приобщени са и показанията на свидетелите Гергана Берберова /служител на ответника, извършил двете операции/ и Александра Филчева /служител на ответника/ относно обективното състояние на пациента преди, по време и след операциите, предприетите ветеринарномедицински интервенции и дадените указания на стопанина.

От приетото експертно заключение по съдебно-ветеринарномедицинската експертиза се установява, че котката Руми е постъпила на преглед в клиниката с наличие на разязвени тумори и киста в областта на лява млечна редица с неясна давност. Въз основа на ехографско изследване възниква съмнение и за пиометра /гнойно възпаление на матката/, което се потвърждава следоперативно. Подходът и при двете заболявания на котката е хирургична интервенция, С оглед оценка на анестезиологичния риск, е редно да се извършат кръвни изследвания и евентуално ехокардиография, но в случая на котка Руми, оперативната манипулация е била абсолютно неизбежна, каквото и да бяха показали параклиничните находки. В случая препоръките към стопанина са съвсем стандартните за след всяка хирургична интервенция, а именно: задължително поставяне на яка/конус на животното, без да бъде махана до края на възстановителния период, т.е. до отстраняване на конците /10-14 дни след операцията/; стриктно изпълнение на предписаната домашна лекарствена терапия‘ ограничаване на прекомерно експанзивни физически движения, като качване/скачане от високо. От представената по делото информация става ясно, че след операцията е възникнало усложнение, което се състои в частично или пълно отваряне на шева, в областта на мастектомията. Няма категорични данни за конкретните причини, довели до усложнението в този случай, но по принцип те са основно две – погрешен избор на вида на шева и/или вида на шевния материал за затваряне на оперативната рана;

предоставяне възможност на пациента да достига със зъби и/или нокти до оперативните рани /при махане на конуса/яката/. При този вид операции – мастектомии се отстраняват много големи кожни участъци, поради което впоследствие се получава голям опън и напрежения в областта на коригирания чрез зашиване дефект, заради което обстоятелство възникването на усложнения е с много по-висока степен на риск, отколкото при повечето други хирургични интервенции. Не е възможно да се направи точна оценка на възникналия дефект, тъй като представеният снимков материал е доста неясен. Ако се допусне, че отварянето на оперативната рана е единствено в рамките на дефекта, който се вижда на преден план – с размер около 1,5 см., то той би могъл да се залепи с тъканно лепило или да се остави да зарасне вторично. В случай, че е било необходимо да се нанесе отново целият шев на оперативната рана, то това няма как да се извърши на неупоено или само седирано животно. Ако е трябвало да се нанесат 1-2 прекъснати шева само за укрепване, би могло да се направи опит с локална анестезия, но пациентите котки рядко толерират такива манипулации, тъй като са крайно податливи на стрес. Конкретната причина за смъртта не може да се установи към момента, базирайки се само на информацията, представена по делото. Така или иначе, всяка анестезия носи риск дори и при клинично здраво животно, а състоянието на котка Руми е доста далеч от нормата. Не по-малко значение в това отношение има и 10-годишната възраст на пациента, която и при клинично здрави животни налага много внимателен подход при избора на протокол за анестезиране, поддържане и следоперативно проследяване с готовност за мигновена реакция при настъпване на усложнение.

При така събраната доказателствена съвкупност, съдът намира за установено следното от правна страна.

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

Българското материално право придава на животните, включително домашните любимци, статут на движими вещи, принадлежащи на техния стопанин, поради което животните не са субекти на правото, а обекти на правно регулиране. Изключение от този статут е единствено законоустановеното задължение за хуманно отношение към животните, установено в чл. 149 – чл. 151 от ЗВМД, което в случая не е предмет на спора, тъй като не се твърди, нито се установява служителите на ответника да са се отнесли нехуманно с предоставената им за лечение котка на ищцата. Основанието за възникване на процесните претенции са наведените с исковата молба твърдения за допусната от ответника ветеринарномедицинска грешка при лечението на животното, довела до неговата смърт.

За разлика от общата хипотеза на медицински деликт, при който здравето и животът на пациента биват неблагоприятно засегнати от противоправното поведение на лекаря, изразяващо се в неспазване на медицинските стандарти за лечение, при ветеринарномедицинската грешка не възниква пряко увреждане на живота и здравето на субект на правото, а увреждане или погиване на негова движима вещ. Това увреждане или погиване не възниква вследствие на нарушаване на установената в чл. 45 ЗЗД обща забрана да се вреди другиму, а вследствие на некачествено изпълнение на едно неформално правоотношение между страните по договор за предоставяне на ветеринарномедицинска услуга. От гледна точка на отговорността за вреди, Законът за задълженията и договорите не прави разлика между различните видове увредени вещи, поради което вредите от некачествено изпълнение на ветеринарномедицински услуги са договорни, също като вредите от некачествено изпълнение на какъвто и да било друг договор, касаещ предоставянето на услуга /например ремонт/ на собствена на ищеца вещ. Разлика е налице

единствено във вида, обема и интензитета на неимуществените вреди от договорното неизпълнение, тъй като е ноторно, че домашните любимци са живи и одушевени, и между тях и техния стопанин се пораждат отношения на силна привързаност.

Ето защо съдът намира, че е сезиран с искове с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 2 вр. с чл. 82 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 52 ЗЗД за изплащане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди от некачествено изпълнение на договор за представяне на ветеринарномедицинска услуга. Както е изяснено с Тълкувателно решение № 4/2012г. на ОСГТК на ВКС, претенцията за неимуществени вреди от договорно неизпълнение е допустима и настоящата хипотеза е именно такава.

Както беше посочено по-горе, съществуването на неформалното правоотношение между страните е безспорно и се установява от приетите медицински документи, както и от показанията на разпитаните свидетели, които еднопосочно сочат, че ищцата е възложила на ответното дружество ветеринарномедицинското лечение на котката Руми вследствие на установените тумори на млечните й жлези, както и установените в хода на изследванията увреждания на матката /пиометра/.

Няма спор също така и от приетите писмени и гласни доказателствени средства се установява, че проведената на 21.09.2021г. оперативна намеса, изразяваща се в отстраняване на лявата редица млечни комплекси с образувания и отстраняване на яйчниците и матката на животното, е протекла успешно. В периода от датата на операцията до 25.09.2021г. животното се е възстановявало нормално и без усложнения – хранело се е, движело се е и е задоволявало физиологичните си нужди, не е имало видими признаци на усложнение вследствие на операцията. Както е посочено и в експертното заключение по ветеринарномедицинската експертиза, което съдът кредитира като пълно /доколкото позволяват наличните медицински документи и други материали по делото/, ясно и компетентно изготвено, извършената оперативна намеса е била абсолютно неизбежна.

По безспорен начин се установява също така, че на 25.09.2021г. е възникнало усложнение при възстановяването на животното, изразяващо се в частично или пълно отваряне на оперативната рана вследствие на мастектомията. Относно причините за това усложнение, съдът намира, че както е посочило вещото лице по СВМЕ, те могат да бъдат основно две – погрешен избор на вида на шева и/или на шевния материал или предоставяне на възможност на животното да достига раната със зъби или нокти при премахване на защитната яка/конус от стопанина. От събраните по делото доказателства не се установява по категоричен начин каква е била причината за отварянето на раната, тъй като нито една от посочените от вещото лице хипотези не се потвърждава по несъмнен начин. Липсата на данни относно вида на шева и шевния материал не позволява на вещото лице, а също така и на съда, да прецени правилността на избора, а показанията на св. П., че след първата операция имало много големи разстояния между шевовете, не могат да бъдат кредитирани, тъй като свидетелят не разполага с необходимите ветеринарномедицински познания, за да прецени, дали в действителност шевът е бил положен правилно или не.

Относно втората предложена от вещото лице възможност, по делото липсват

доказателства ищцата да е премахвала предпазната яка на котката след операцията или по раната да са налице следи от зъбите и ноктите на животното. Що се касае до ограничаването на неговите движения, видно от приетите протоколи, както и от показанията на свидетелите Берберова и Филчева, на ищцата са дадени указания да ограничава движенията на котката, но липсват указания котката да стои на едно място през целия възстановителен период. В показанията си св. Берберова сочи, че за да зарасне една такава рана котката трябва да седи на едно място, което може да стане чрез поставянето ѝ в бокс /транспортна чанта/, но на ищцата са дадени само общи указания да ограничава движенията на котката – да не тича, да не скача, да не се катери, без да се уточнява, че е необходима пълна имобилизация на животното на едно място в кутия или чанта. Видно от експертното заключение по СВМЕ, дължимата в такъв случай препоръка е именно общата – да се ограничават прекомерно експанзивни движения като качване/скачане от високо, а не непременно затваряне на животното. Следователно дори да се приеме, че раната се е отворила вследствие на движението на котката, това не води непременно до извод за неспазване на указанията от ищцата.

Ето защо съдът намира, че по делото липсват доказателства, от които да се установи по несъмнен начин, че усложнението е настъпило по вина на някоя от страните. Независимо от това, както е посочило вещото лице по СВМЕ, при подобна мастектомия вероятността от настъпване на процесното усложнение е голяма, тъй като операцията засяга обширна площ и опъването на кожната тъкан може да доведе до възникване на усложнения по-често отколкото при други хирургични интервенции.

Подобно усложнение е изисквало извършването на нова интервенция, чийто характер е зависел от размера на отворената оперативна рана – ако се касае за обширен участък – само чрез зашиване, а ако се касае за размер от 1,5 см., то той би могъл да се залепи с тъканно лепило или да се остави да зарасне вторично. По този въпрос съдът кредитира показанията на свидетелите Берберова и Филчева, че отварянето е било широко, тъй като те се подкрепят косвено от показанията на св. П. и В.. Последните също говорят за „отваряне на раната от операцията“, а не за някакъв частичен дефект на шева, а както беше уточнено от вещото лице, раната от операцията при мастектомия е обширна по площ. Следва да се посочи, че в този случай свидетелите разказват за обстоятелства, които са видни с просто око от неспециалист – дали една рана е отворена или затворена.

При това положение, според вещото лице повторното зашиване на раната е изисквало анестезиране на котката, а както е посочено в заключението, анестезията носи риск от смърт дори при клинично здраво животно, а състоянието на котката Руми е била далече от нормата. Това налага два извода:

На първо място следва изводът, че за анестезирането на животното е било необходимо предоставянето на информирано съгласие от неговия стопанин, каквото в случая не е изискано и предоставено. Съгласно чл. 39, ал. 2, т. 12 ЗВМД, ветеринарните лекари, които упражняват ветеринарномедицинска практика спазват изискванията за добра ветеринарномедицинска практика и професионалната етика на ветеринарния лекар. Според

част 5, б. А, т. 7 от Кодекса за добра ветеринарномедицинска практика и професионална етика на ветеринарния лекар, издаден от Българския ветеринарен съюз, ветеринарният лекар е длъжен да получи съгласие от клиента с изключение на случаите, при които изчакването ще застраши здравето на животното (за да даде писмено информирано съгласие, клиентът трябва да е запознат с рисковете). В случая изчакване за получаване на съгласието не е било необходимо, тъй като видно от събраните доказателства по делото, именно ищцата е завела животното за коригиране на шева и не е имало пречка да бъде получено нейното съгласие, след като бъде запозната с рисковете. Освен това доколкото ответникът е бил уведомен за отварянето на шева на 25.09.2021г., а интервенцията е извършена на 27.09.2021г., за неотложност на случая не може да се говори.

Такова писмено информирано съгласие, обаче, не е представено по делото, а видно от показанията на св. Берберова, то не е било искано, тъй като ищцата била представила съгласието си преди извършването на мастектомията. Повторното зашиване на котката, обаче, представлява самостоятелна интервенция, извършвана под пълна упойка на животното, криеща самостоятелен риск от летален изход, какъвто в крайна сметка е и настъпил. Затова даденото от ищцата информирано писмено съгласие от 21.09.2021г. за извършване на мастектомията по никакъв начин не означава, че тя е била уведомена за рисковете от повторното упояване на животното на 27.09.2021г. за целите на корекцията на шева. Липсата на такова съгласие означава, че ищцата не е била уведомена, че тази намеса се извършва под анестезия, както и за риска от летален изход вследствие на това. Тя означава още, че на ищцата не е дадена възможност да прецени поведението си в съответствие с тези обстоятелства, включително да откаже интервенцията или да извърши консултация с други специалисти. Предоставянето на информирано писмено съгласие е от особено съществено значение за предоставянето на ветеринарномедицинската услуга, тъй като доверието на клиента-неспециалист във ветеринарния лекар се основава именно на специализираните познания на последния, както и на обосноваването очакване, че при възникване на риск от смърт вследствие на интервенцията, той ще бъде уведомен за този риск и ще му бъде позволено да прецени, дали желае да го поеме. Ето защо липсата на информирано писмено съгласие на ищцата за извършване на интервенцията съставлява нарушение на правилото на чл. 39, ал. 2, т. 12 ЗВМД вр. част 5, б. „а“, т. 7 от Кодекса, а с това и съществено неизпълнение на задълженията на ответното дружество по договора за ветеринарномедицинска услуга.

Вторият извод, който се налага, се основава на отговора на вещото лице по задача № 5 от заключението, в който експертът сочи, че възрастта и състоянието на животното изискват много внимателен подход при избора на протокол за анестезиране, поддържане и следоперативно проследяване с готовност за мигновена реакция при настъпване на усложнение. От приетите по делото оперативен протокол и клиничен протокол, обаче, се установява единствено, че преди интервенцията са извършени кръвни изследвания на котката, но не се установява анестезирането на животното да е било съобразено с неговото увредено общо състояние и с факта, че то е било анестезирано пет дни по-рано. Фактът, че

животното се е събудило от упойката не води до извод за съобразяване на интервенцията със състоянието му, доколкото експертът е посочил, че в такива случаи е наложително и извършването на внимателно следоперативно проследяване с готовност за мигновена реакция. В случая именно този аспект е бил решаващ, доколкото животното е получило сърдечен арест и е починало в рамките на не повече от 30 минути след събуждането си. Следователно, налице е и нарушение на чл. 39, ал. 2, т. 12 ЗВМД вр. с част 4, т. 1.2 от Кодекса

Горните обстоятелства представляват съществено нарушение на договора за ветеринарномедицинска услуга, което е обезсмислило резултата от първоначалната оперативна интервенция и обосновава възникване на отговорността на ответника за заплащане на причинените на ищцата вреди. От приетите и неоспорени касови бонове, издадени от ответното дружество, се установява, че ищцата му е заплатила сумата от общо 473,90 лева за предоставените ветеринарни услуги и вложените ветеринарни лекарства, поради което е налице имуществена вреда за ответника в причинно-следствена връзка с договорното неизпълнение в посочения размер. Следователно предявеният иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Реализирането на неимуществени вреди в тази връзка се установява от показанията на св. П. и св. В., които сочат, че ищцата е преживяла тежко смъртта на котето, един месец не могла да се успокои, не могла да спи нощем и постоянно се сещала за него. Въпреки евентуалната заинтересованост на св. В. като син на ищцата, съдът кредитира показанията като последователни, взаимно допълващи се и житейски логични, доколкото свидетелите пресъздават обичайна житейска реакция на травматично събитие, каквото е загубата на домашен любимец.

По отношение на размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът приема, че поначало, въпреки липсата на възможност за съпоставяне между претърпените болки, страдания и психически затруднения и паричната престация, законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за тези увреждания, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливия размер на това обезщетение, което има компенсаторен характер. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението /т.2 от Постановление №4 от 23.12.1968 год. на Пленума на ВС/, като например – характер и степен на увреждането, начин и обстоятелства, при които е получено, вредоносни последици, тяхната продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, неговото обществено и социално положение.

В тази насока съдът отчита от една страна факта, че ищцата е преживяла тежко смъртта на котката, била е разстроена в продължение на един месец, не е могла да спи и се е сещала постоянно за животното. От друга страна съдът отчита факта, че при първоначалното ѝ постъпване в клиниката, котката е била на 10 години и е страдала от тежки заболявания на млечните жлези, матката и яйчниците с неясна давност, които

обстоятелства са били известни на ищцата и тя е била наясно с факта, че оцеляването на животното, включително в рамките на възстановителния период, не е било гарантирано. Още при първоначалната оперативна интервенция ищцата е знаела, че съществува немалка опасност животното да умре, поради което макар ответникът да е нарушил задълженията си при повторното анестезиране, преживените от ищцата негативни емоции в никакъв случай не могат да бъдат отдадени единствено на това нарушение.

В този смисъл съдът приема, че размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, който би удовлетворил обществения критерий за справедливост при съществуващите в страната общественно-икономически условия на живот /включително минималната работна заплата за 2021г. от 650 лева/ следва да бъде определен на 1200 лева. До този размер следва да бъде уважен предявеният иск, а за разликата до пълния претендиран размер от 2000 лева, искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски имат и двете страни. Ищцата е сторил разноски за държавна такса в размер на 50 лева, от които с оглед уважената част от исковете следва да й бъдат присъдени 33,83 лева.

Остатъкът от държавната такса до пълния дължим размер от 98,95 лева /а именно 48,95 лева/ е поет от бюджета на съда на основание чл. 83, ал. 2 ГПК, поради което и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза и по сметка на съда сумата от 33,12 лева съобразно уважената част от исковете. От бюджета на съда е изплатено и възнаграждението на вещото лице в размер на 400 лева, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съда съобразно уважената част от иска сумата от 270,65 лева. Общата сума, която ответникът следва да плати в полза на съда, е 303,77 лева.

Ответникът е сторил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 840 лева с ДДС, платено изцяло по банков път. С оглед отхвърлената част от иска, следва да му бъде присъдена сумата от 271,64 лева с ДДС.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Г.Д.“ ООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 3“, бл. 370, ет. 3, ап. 17, да заплати на В. В. В., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Радомир, ж.к. „Тракия“, бл. 2, вх. Б, ет. 4, ап. 12, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. с чл. 82 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 52 ЗЗД, сумата от **473,90 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатени медицински интервенции и консумативи за лечение, вследствие на неизпълнение на неформален договор за услуга от 15.09.2021г. за ветеринарномедицинско лечение на котка и сумата от **1200 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяваща се в негативни психически емоции вследствие на настъпилата на 27.09.2021г. смърт на котката, ведно със законната лихва върху всяка от сумите считано от 05.10.2021г. до окончателното й изплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **33,83 лева**, представляваща

сторените по делото разноси, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 1200 лева до пълния претендиран размер от 2000 лева.

ОСЪЖДА В. В. В., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Радомир, ж.к. „Тракия“, бл. 2, вх. Б, ет. 4, ап. 12, да заплати на „Г.Д.“ ООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 3“, бл. 370, ет. 3, ап. 17 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **271,64 лева**, представляваща сторените по делото разноси.

ОСЪЖДА „Г.Д.“ ООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 3“, бл. 370, ет. 3, ап. 17, да заплати в полза и по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от **303,77 лева**, представляваща поети от бюджета на съда разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____